

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9296 af 15/04/1995 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-48-95 om hjælpemiddel - injektionsmateriale - gammaglobulin - selvadministration

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 21245-93

Ankestyrelsens principafgørelse O-48-95 om hjælpemiddel - injektionsmateriale - gammaglobulin - selvadministration

Resume:

Ansøgeren var ikke berettiget til hjælp til injektionsmateriale til gammaglobulin.

Bekendtgørelsens § 9 er en undtagelsesbestemmelse, der udtømmende angiver, hvornår der kan ydes støtte til injektions- og testmaterialer, og det kan kun ske til insulinkrævende diabetikere.

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

10-06-2009

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 1024 af 13. december 1994 - § 58, stk. 1 og § 58, stk. 2

Vejledninger:

Socialstyrelsens vejledning nr. 1 af 14. juni 1988 om ydelse af hjælpemidler i henhold til bistanndslovens § 58 - NKH 03.18 - Injektionsmaterialer

Sagsfremstilling:

En kvinde var i ca. 17 år blevet behandlet for hypogammaglobulinæmi med intramuskulær indsprøjtning af gammaglobulin hver 14. dag ved henvendelse i hospitalets ambulatorium.

I november 1992 blev behandlingen efter samråd med lægerne ændret, således at kvinden selv skulle tage indsprøjtningerne ved hjælp af en tilkoblet pumpe over nogle timer 3 gange om ugen.

For at kvinden kunne være i stand til at foretage denne behandling ved selvadministration, blev der vederlagsfrit udleveret pumpe fra hospitalet og medicin fra egen læge. Kvinden søgte herefter om hjælp til anskaffelse af diverse injektionsmateriale.

Kommunen gav afslag på ansøgningen under henvisning til, at det ansøgte ikke kunne anses for at være et hjælpemiddel. Efter kommunens skøn var der tale om en behandlingssituation, og der kunne eventuelt være tale om en sygehusudgift.

Kvinden ankede afgørelsen til ankenævnet og anførte bl.a., at hypogammaglobulinæmi kunne sidestilles med diabetes med hensyn til behandling og udlevering af nødvendige hjælpemidler. Ankenævnet tiltrådte kommunens afslag og lagde vægt på, at det modsætningsvis fra § 9 i hjælpemiddelbekendtgørelsen kunne sluttes, at der ikke var hjemmel til at yde hjælp til det ansøgte, idet kvinden ikke led af insulinkrævende diabetes, og idet § 9 gør endeligt op med, i hvilke situationer der kan ydes hjælp til dækning af udgiften til injektions- og testmaterialer.

Under sagens behandling blev det oplyst, at kvinden fortsat gik til kontrol på hospitalet hver 3. måned.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om der var tale om en behandlingsudgift under sygehuslovgivningen og i benægtende fald, om der kunne ydes støtte til det ansøgte efter hjælpemiddelbekendtgørelsens § 1.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøgeren ikke var berettiget til hjælp i henhold til bistandslovens § 58 til anskaffelse af injektionsmateriale til præparatet gammaglobulin.

Ankestyrelsen begrundede afgørelsen med, at i henhold til bistandslovens § 58, stk. 2, fastsætter socialministeren regler om afgrænsningen af de hjælpemidler, hvortil der kan ydes støtte.

Sådanne regler er nærmere fastsat i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 303 af 10. juni 1988 om ydelse af hjælpemidler efter bistandslovens § 58.

Støtte til hjælpemidler ydes efter bekendtgørelsens § 1, når de angivne betingelser er opfyldt. I § 3 er angivet, at der for enkelte hjælpemidler er fastsat særlige bestemmelser, og i kraft af denne bestemmelse er i § 9 fastsat regler for støtte til injektions- og testmaterialer til insulinkrævende diabetikere.

Ankestyrelsen fandt, at der er tale om en undtagelsesbestemmelse, som udtømmende angiver, hvornår der kan ydes støtte til injektions- og testmaterialer. Da ansøgeren ikke tilhørte gruppen af insulinkrævende diabetikere, var hun således ikke berettiget til den ansøgte støtte efter bistandslovens § 58.

Ankestyrelsen tiltrådte således ankenævnets afgørelse.

Ankestyrelsen har efterfølgende anmodet Socialministeriet om at foranledige, at Sundhedsministeriet/Sundhedsstyrelsen får lejlighed til at tage stilling til, hvorvidt der efter de i sagen foreliggende oplysninger var tale om en fortsat sygehusbehandling, hvor sygehus væsenet skal afholde alle med behandlingen forbundne omkostninger.

Ankestyrelsen gjorde samtidig opmærksom på, at der i henhold til bistandslovens § 46 a kan ydes hjælp til dækning af udgifter til sygebehandling m.m., der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, såfremt pågældende ikke selv har midler til at afholde udgifterne.